

האי שדואן.

גם שם היית מפקד?

אני הייתי בשטח.

במסוק?

כולנו ירדנו במסוק.

אבל פיקדת על המבצע במסוק?

לא. אני הייתי בשטח. כמו שצימל היה בתרנגול 53 אני הייתי פה. והסיפור הוא מאוד פשוט, בר לב לא נתן לי להכנס, הוא תמיד שמר אותי איתו, אבל הוא אמר לי אם יהיה לך מעל 150 איש אז תכנס. אז עשיתי 150 ונכנסתי. והייתי מח"ט בשטח, ושם חיסדאי גדוד 202 הוא שיחק. שיחקה שם הסיירת. ושיחק עמוס ירון שהיה מפקד בא"ח שהוא היה עתודה ואותו אני הכנסתי, כאשר הסיירת עלתה על מוקשים, אתה בטח מכיר את הסיפור, כשעלתה על מוקשים הכנסתי את עמוס ירון פנימה.

כלומר הכנסת יותר אנשים למבצע בשביל שהוא יתן לך לרדת לאי?

כן, כי מאוד מאוד רציתי.

אז היינו 154, ואז עברתי את ה 150 ואז הוא איפשר לי. והויכוח שלי עם בר לב היה על הנושא של פיצוץ המגדלור למשל. אני האמנתי, ואני מאמין היום, שאין טוב ממראה עיניים, ואמרתי לו שאני לא עוזב את האי אחרי שלושה ימים עד שאני לא רואה שהמגדל מתפוצץ, והוא התנגד ואמר תראה יש עקרונות השהייה, ותשאר עקרונות השהייה וזה יתפוצץ. אמרתי לו שאני לא מאמין, אבל פקודה היא פקודה.

בסוף החליטו להשאיר אותו בגלל שהוא חשוב לספינות שעוברות באזור? שלא

יתקעו בסירטונים?

אנחנו פוצצנו אותו. את המבנה, את המגדל עצמו השארנו, איקי נהרג ז"ל. הוא שלח לי את התמונה בחתימה שלו, הוא אומר אתה רואה עקרונות השהייה פועלים, יש לי את התמונה עד היום.

ואני אחר כך הייתי פעמיים בשדואן, אבל לא על האי אלא עם ספינת חיל היס שחצינו את תעלת סואץ, נסענו לשדואן, עברנו ליד שדואן ואני ראיתי את האי והמשכנו.

הביניין שוקם?

לא, בתקופתי כשאני הייתי שם, אולי היום כן אני לא יודע.

כשהגעתם לשם אז היה כל המיצרים התחבאו בעצם?

שם הייתה לנו בעיה, אנחנו ביום הראשון, אנחנו ידענו שיש שם בערך 120 איש משהו כזה, ואנחנו ביום הראשון היו חסרים לנו בערך חמישים אחוז מהאנשים ולא ידענו מה קורה. בלילה אנחנו נערכנו להגנה, ובלילה באו מצרים, זה רק מראה לך איך שאחד לא יודע מהשני. באו ונחתו, ואנחנו ירינו שם. הם נחתו באותו לילה. הם לא ידעו שפושטים על האי. ואנחנו למחרת בבוקר הלכנו לסרוק את האי, ואז הם התחבאו ממש מתחת לסלע, והמים שתודרים פנימה, ואז הוצאנו שישים ושלושה שבויים. כל המטרה הייתה להביא מירב שבויים על מנת לעשות חילופים, כי היו לנו שבויים במצרים, חשבנו שנוכל לעשות, ואז הבאנו שישים ושלושה שבויים אלינו. והרגנו עוד איזה שלושים וכמה. הגענו קרוב למאה/מאה ומשהו איש, אנחנו !!! ל120 אנשי קומנדו.

היה סיפור גם שכשחזרתם מהפעולה...?

הסיפור שחזרנו מהפעולה היה אסון, והאסון היה שקצין האפסנאות החטיבתי, שאול נגר ז"ל, הוא נסע עם הנת"קים ופינו את כל המוקשים שהיו לנו, כרזרבת, זה לא עוזר לנו שם מוקשים מספיק, והוא נסע עם הנת"ק וכל הציוד לאילת, וכשהגיעו לאילת שם קרה האסון, כמו שאנחנו רואים עכשיו בטלוויזיה על הגז שהתפוצץ. שם זה היה משהו אחר, והנת"ק התפוצץ ונהרגו מספר אנשים, שאול נגר בינהם. וזה היה אסון שהייתי אומר שהוריד ביננו, בין הלוחמים, פגע בנו מאוד, מכיון שהמבצע היה באמת מוצלח, היה מבצע מוצלח, אנחנו באנו, זה היה מבצע מרהיב, חיל האויר תקף מלמעלה, ואנחנו נחתנו בהליקופטרים, עכשיו ההליקופטרים לא הגיעו לקרקע כי היו סלעים, אז קפצנו מהליקופטרים, הראשונים לפחות, ועשינו את הכל כמו שצריך. אבל האסון בהחלט פגע קצת.